

W rabczańskim zdroju

podczas i po powodzi,

(Od własnego korespondenta)

Rabka, w lipcu.

Mży, siąpi, zacina, rosi, pada, le-
je poprostu, lub jak z cebra, zasnu-
wa szarą kurtyną widoki gór, za-
mienia ulice w lepkie grzęzawiska,
tak zwane krótsze drogi w błotne
ślizgawki, nawet wypieszczone aleje
parku w kamieniste potrzaski dla
wysokich obcasów tych kuracjuszek,
które nie rezygnują z elegancji i bodaj
spod ociekających parasoli pragną
czarować i ośniewać nierzecznych
przedstawicieli rodu męskiego.
Deszcz jest na wszystkich ustach,
stanowi wyjątkową treść rozmów, bo-
lącę, plagę, przekleństwo jedynie
ważkie i aktualne zagadnienie lokal-
ne. Deszcz psuje charakter, drażni,
męczy, wytrąca z równowagi, roz-
luźnia dobre obyczaje form towa-
rzystkich. Już od samego rana wycho-
wanie i kultura idą w ką, na szmole.
Dzieci, młodzież i dorośli klną od świtu, jak dorożkarze. Ka-
piele, inhalacje, borowiny, czy za-
wijania młnów, skądinąd wręcz
przyjemne, dzięki doskonałym, wy-
godnym i kulturalnym urządzeniom
stają się katorgą, bo trzeba dojść
do łazienek pod nieustannym zim-
nym przysnieniem z nieba, otulając się
spowrotem po czubek nosa, żeby się
nie zanieść w tej atmosferze nie-
wysychającej wilgoci.

Beznadziejna, szara monotonia
dziesiątych dni zębem nudy szarpa-
ła tygodniami dusze nieszczęsnych
kuracjuszy. Nie pomagały słodkie
tony radia, rozlegające się po par-
ku z kilku doskonałych głośników,
pomieszczonych w różnych zakąt-
kach i przy nowym wspaniałym ba-
senie w pływalni, gdzie się odbywa
pielgrzymki, by tam tęsknie wzdycha-
ć do łaski słońca. Nawet dzia-
skie tony orkiestry wojskowej nie-
zadowolone były rozruszać rozmokłą, na-
siąklą wilgocią publiczności, spragnio-
nej jednej jedynej rzeczy...
słońca.

Ukazywało się od czasu do cza-
su na króciutko, jak na kpinę. Po-
drażniło pieśczętą swych promieni,
pozwalalo stawiać różowe horosko-
py, że jakoby od jutra utrwalili się
pogoda, ukazywało na chwilę dymią-
cy strzępami chmur szczyt Lubonia,
lub Babiej Góry, majaczącej w od-
dali i jak psotny figlar znikało
znów na długo, pędząc z sadystycz-
ną perwersją za morza, żeby tam
mordować ludzi upałem.

A deszcz powracał z uporem, god-
nym lepszej sprawy. Rozpętał się
wkońcu w prawdziwe oberwanie
chmur, które zakończyło się tak tra-
gicznie katastrofą powodzi.

Przez samą Rabkę przewaliła się

fala powodzi jak orkan, groźny
swym żywiołem, lecz w skutkach
względnie łagodny. Gwałtownie wez-
brano wody potoków: Poniczanki i
Słonki, otaczających wielkim pół-
kolem wzgórze, na którym mieści się
właściwe uzdrowisko, podmywały ko-
rzenie drzew nadbrzeżnych, porwy-
ły potężne pnie i w oszalałym pę-
dzie, wyrwijając niemi jak maczugi,
pogruchotały mostki, poprzę-
rywały wały kamienne, chroniące
wybrzeża, poprzewracali słupy tele-
graficzne i telefoniczne, nadwątlili
podmurowanie mostu kolejowego, u-
nieruchamiając pociągi. We wsieck-
łym swym niszczycielskim pędzie,
już przy ujęciu do rzeki Raby wo-
wsi Rabkę, położonej znacznie ni-
żej, zgruchotały część mostu na szosie
do Chabówki i dalej, już w po-
łączeniu z głównym nurtem rzeki
pogwały w stronę Zarytego, po dro-
dze porwijąc na szczęście tylko
jedną ofiarę ludzką. Był nią kupiec
Neugasser, ratujący mienie sąsiada.

Kuracjusze w Rabce nie odczuli
niemal wcale klęski, która w tak
bliskim sąsiedztwie, jak Nowy Targ,
czy Nowy Sącz, przybrała rozmiary
potężnej katastrofy. Przez kilka
dni koleje nie funkcjonowały, nie
było gazet i listów od bliskich, po-
łączenia telefoniczne i telegraficzne
zostało uszkodzone, troszkę zdroża-
ły artykuły żywnościowe, lecz nie-
znacznie, i zabrakło przywozowych
owoców. Poza to życie kuracyjne to-
czyło się nadal normalnie, bez żad-
nych braków, czy ograniczeń. Spre-
żysta ręka dyrektora Kazimierza
Kadana nie dopuściła, by goście u-
zdrowiskowi w najniebezpiecznym stop-
niu odczuli skutki kataklizmu.

A gdy wody opadły, ukazało się
słońce, ozłociło, rozgrzało i wydoby-
ło z szarzyzny wszystkie barwy te-
go cudnego krajobrazu górskiego,
który poza właściwą kuracją zdro-
jową, działa sam, jak balsam, kojący
nerwy. Łagodnie falisty, umajony
wszelkimi odcieniami zieleni aż po
czubki najbliższych gór, jest rozko-
łysana wiaś polską z całym jej swo-
istym czarom, podkreślonym jeszcze
koronkowym tłem dalszych wyższych
szczytów. Każdy wylot alei parko-
wych otwiera okno na szeroką prze-
strzeń, każdy ukazuje nieco odmi-
ny widok, jeden piękniejszy od dru-
giego. A jakże lekko, całą pełnią
sprężynionych ozonów płuc wdycha się
tutejsze balsamiczne powietrze.

Uzdrowisko rabczańskie stopniowo
zaczyna zmieniać swój dotychczasowy
charakter. Słyszając nazwę „Rab-
ka”, myślało się zawsze bezwiednie
o dzieciach. Oddawna powszechnie

znane i uznane, cudotwórcze źródło
zdrowia rzesz dziecięcych nie po-
przestaje już dziś wyłącznie na mi-
łociących pacjentach. Zaczynają się
tu tłumnie zjeżdżać dorośli, już nie
w roli opiekunów maluczkich, ale w
trosce o własne zdrowie.

Doświadczenia ostatnich lat wy-
kazały, że solanki rabczańskie na-
leżą do najbogatszych pod wzglę-
dem składników chemicznych nie tylko
w Polsce, lecz niemal w całej Eu-
ropie. Toteż dziś leczy się tu już, z
wynikami bezkonkurencyjnymi, róż-
ne schorzenia kobiece, mięśniowe i
stawowe, zaburzenia na tle zlej
przemiany materii, artretyzm, naj-
różnorodniejsze cierpienia układu
nerwowego, lumbago, ischias itp.

12 źródeł solanki zasila kąpiele,
poza to woda ze źródła Rafała słu-
ży do picia. Oprócz kąpiei mineral-
nych zwyczajnych i piankowych ist-
nieją kąpiele borowinowych i
słynne „Jango” — zawijania mło-
dego do źródeł solankowych, bo-
gate w chlorek, jodek, bromek i dwu-
węglan sodu, oraz emanację radu.
Dział ten uruchomiony nie tak daw-
no, wraz z całokształtem urządzeń,
niezbędnych dla konsekwentnego i
skutecznego przeprowadzania tych
zabiegów, ze wzorowo zaopatrzoną
łazienką do spoczynku i kocowania,
jest w Polsce unikatem i może ry-
walizować jedynie z Piszczanami, a
nawet bije zagranicznego konkuren-
ta, mając obfite zapasy niewyczer-
pliwego i niefalszowanego mulo-
łu. Dalej inhalacje solankowe i z
dodatkiem różnych leków, hydro-
patja, elektro i mechano-terapia.
Jednym słowem zakres lecznictwa
w Rabce rozszerza się tak znacznie,
że wkrótce uzdrowisko to zajmie jedno
z naczynych miejsc w kraju, zwa-

szeza gdy do doskonałej już dziś ko-
munikacji kolejowej dołączy się mo-
torowa, dzięki autostradzie Kra-
kowska — Zakopane, która ma prze-
chodzić przez Rabkę.

A przedewszystkiem tak tu ład-
nie, tak pogodnie... Do naturalnego
piękna przyrody tego górskiego za-
kątka tak estetycznie i kulturalnie
dostosowano całość rozplanowania
uzdrowiska, tak znać na każdym
kroku pieczołowitą, staranną dłoń
kierownictwa, dbając o wygodę
wszechstronną kuracjuszy. Jeszcze
jeden szczegół, zasługujący na pu-
bliczne uznanie i podkreślenie, gdyż
w dużej mierze przyczynia się do
umilenia pobytu w Rabce — rzadko
gdzie spotyka się, zwłaszcza obecnie,
z taką kurtuazyjną uprzejmością,
zarówno zarządu, jak i każdego ur-
zędnika oraz funkcjonariusza za-
kładu zdrowotnego, jak w Rabce.
Drobny to szczegół, lecz bardzo cha-
rakteryistyczny i dla kuracjuszy
cenny.

Cudze chwalecie, swego nie znacie,
Sami nie wiecie, co posiadacie.
Dwuwersz ten da się w pełni za-
słować do szeregu uzdrowisk kra-
jowych i ich pierwszorzędnym wła-
ściwościami leczniczymi. Dzięki właści-
wościom klimatycznym i geologicz-
nym większość tych uzdrowisk zna-
duje się w Małopolsce, a naogół resz-
ta kraju tak mało i niedokładnie w
nich się orientuje, tudząc się, że mo-
że się leczyć skutecznie jedynie po-
za granicami kraju. Czas już, żeby
ten błędny pogląd został u nas gru-
ntownie wykorzeniony.

A deszcz urządził sobie jeszcze
gościnne występy w Rabce, lecz co-
raz rzadsze i krótsze, a górale prze-
powiadają słoneczny, ciepły sierpień.
Emzet.

Otwarcie wystawy rzemieślniczej w Resursie Obywatelskiej

Dzisiaj o godz. 12 delegat Mi-
nisterstwa Przemysłu i Handlu,
p. dyr. Kandel dokonał otwarcia
wystawy p. b. i wzorów rzemieś-
lniczych w sali Resursy Obywatel-
skiej. Przecięcie wstęgi poprzę-
dziła przemowa prezesa Izby
Rzemieślniczej, p. Mentla, wska-
zująca na doniosłość otwarcia wy-
stawy w okresie zjazdu Polaków
z zagranicy. W uroczystości ot-
warcia wystawy brali udział p.
prezydent Olpiński i Pohoski oraz
przedstawiciel Komisarjatu Rządu,
dr. Jung. Po ceremonii otwar-
cia przedstawiciele władz zwię-
dzili wystawę.

Rzuca się w oczy dosyć słabe
obsadzenie poszczególnych dzia-
łów wytwórczości rzemieślniczej.
Wśród firm wystawiających prze-
ważają żydowskie. Zainteresowa-
nie wystawą znaczne. Jest rzeczą
dziwną, że w tak ważnym momen-
cie, któryby można wyzyskać dla
propagandy, mianowicie w okre-
sie przyjazdu zagranicznych rodo-
ków, tak mało uwagi przykładają
się u nas do zobrazowania istot-
nego stanu polskiego rzemiosła,
które przecież w naszych warun-
kach powinno w życiu gospodar-
stwa Polski odgrywać dominują-
cą rolę.

Urzednicy ks. Pszczyńskiego-kłusownikami

KATOWICE, 1. 8. (tel. wł.) —
Ostatnimi czasami zauważono, że
w lasach należących do księcia
Pszczyńskiego grasują kłusowni-
cy, którzy przyjeżdżając na mo-
tocyklach, polują na zwierzęta.
Dyrekcja lasów była bezsilna,
ponieważ kłusownicy ciągle zru-
niali teren polowania. W ostat-
nich dniach wzięto się na sposób.
Przedwczoraj w godzinach ran-
nych od strony Kobjerza na mo-
tocyklu nadjechali kłusownicy,
którzy, widząc jelenia, dali kilka
strzałów do niego i gdy jęł się
z walił, postanowili go zabrać i
weszli do lasu. W tym momen-
cie kilku urzędników leśnych z
okrzykiem: „Ręce do góry!” po-
jmało kłusowników. W komisari-
acie okazało się, że kłusownikami
byli wyżsi urzędnicy dyrekcji.

nach od strony Kobjerza na mo-
tocyklu nadjechali kłusownicy,
którzy, widząc jelenia, dali kilka
strzałów do niego i gdy jęł się
z walił, postanowili go zabrać i
weszli do lasu. W tym momen-
cie kilku urzędników leśnych z
okrzykiem: „Ręce do góry!” po-
jmało kłusowników. W komisari-
acie okazało się, że kłusownikami
byli wyżsi urzędnicy dyrekcji.

Sport

Kolarstwo

WYŚCIG KOLARSKI NA 7054 KM

W Rosji sowieckiej rozegrany został
największy na świecie wyścig kolar-
ski na trasie Moskwa — Omsk — Moskwa.
Wyścig miał charakter drużynowy. Zwy-
cięską drużyną przebyła olbrzymią prze-
strzeń 7054 km. w 498 godzin.

Drużyna ta ustanowiła w ten sposób
dość niezwykły rekord światowy.

L. atletyka

WĘGERSKI REKORD NA 500 M.

W Budapeszcie na mistrzostwach lek-
koatletycznych Szilagi ustalił nowy
rekord węgierski na 500 mtr., osiąga-
jąc czas 15:12,2 sek.

REKORD ŚWIATOWY NA ZA- WODACH W CZECHOSŁOWACJI

Na zawodach lekkoatletycznych w
Pradze pobity został rekord światowy
w sztafecie olimpijskiej pań (100 x 200
x 400 x 800) w czasie 3:14,4 sek. Cza-
ten jest o całe 3 sekundy lepszy od do-
tychczasowego rekordu światowego
VFB Wrocław. Do zdobycia rekordu
przyczyniła się przedewszystkiem sły-
na lekkoatletka czeska Koubkova, któ-
ra 800 mtr. przebiegła w czasie 2:16
sek., który to czas jest również lepszy
od dotychczasowego rekordu światowego.

W sztafecie 4 x 100 mtr. pań pobity
został rekord czeski czasem 50,1 sek.
Rekord padł również w sztafecie 3 x 1000
mtr. pań w czasie 8:07,5 sek.

Skonfiskowane narkotyki

Dalsze szczegóły afery Grünberga vel „Szyi Byka,”

W związku z wykrytą wielką afe-
rą kryminalną Szyi Grünberga,
właściciela składu aptecznego p. f.
„Sanatos” (Twarda 35), Wydział
Zdrowia Publicznego Komisarjatu
Rządu, po opieczetowaniu składu,
przeprowadził powtórna szczegó-
łą rewizję, która wykryła w skryt-
ce, umieszczonej w sieni, obok skła-
du, duże ilości narkotyków, zabro-
nionych przez konwencję między-
narodową, kierującą sprawą do są-
dów śledczego. Inne specyfiki, zabro-
nione w sprzedaży w składach ap-
tecznych, skonfiskowano i przekaza-
no szpitalom miejskim.

Po sprawdzeniu personaljów wła-
ścicieli składu, okazało się, iż Szy-
ja i Czarna Grünbergowie nie są
drogistami i nie figurują w księgach
evidencji drogistów w Wydziale
Zdrowia Komisarjatu Rządu, gdyż
nie posiadają kwalifikacji, upraw-
niających do uzyskania dyplomu dro-
gistowskiego. Chcąc obejść przepisy,
Grünbergowie urządzili się w ten
sposób, iż za pewną opłatą zaanga-
żowali dyplomowanego drogistę, któ-
ry fikcyjnie figurował, jako właście-
ciel koncesji.

Po stwierdzeniu powyższych oko-
liczności, Komisarjat Rządu polecił
skład otworzyć pod warunkiem, iż
G. w ciągu miesiąca przedsiębior-
stwo zlikwiduje, na co G. zgodził
się, podpisując zobowiązanie. Skład
służył G. tylko jako parawan. Pod
pozorem uczciwego handlu Grünber-
gowie uprawiali proceder złodziejs-
ki, paserstwo i szmugiel, co się zaś
tyczy b. pracownika ich, Jakóba
Szmulewicza, oraz kolegi tegoż, L.
Czerniakowskiego, przeciwko któ-
rym Grünberg wystąpił z fałszywym
oskarżeniem, sędzia śledczy V rewir
przesłał sprawę do prokuratury,
w celu umorzenia jej. Zaznaczyć na-
leży, iż G. w swoim czasie był ska-
zany i odsiedział karę 6-miesięcz-
nego więzienia za potajemny handel
kokainą i morfiną.

Grünberga zwolniono z więzienia
za kaucję, żona jego zaś przebywa
jeszcze w więzieniu.

OBIADY

ZDROWE, SMACZNE, TANIE
MARJA MACHYNIA — ŻÓRAWIA 45

Bogata żebraczka

omdlała z głodu

WILNO, 1. 8. (tel. wł.) — We
wsi Marcinkowce, gminy janow-
skiej, znaleziono w rowie nieprzy-
tomą kobietę. Kubicewiczowa
Jadwigę, omdlałą z głodu.

Kubicewiczowa była żebraczką,
pomimo tego posiadała dom i

grunt, ponadto podczas rewizji,
dokonanej przez policję, znalezio-
no w sukni żebraczki zaszyte 800
dolarów amerykańskich, 1500
rubli w złocie w t. zw. imperja-
łach.

Nadużycia b. konsula

przed sądem

Ukończone zostało śledztwo w
sprawie afery b. konsula R. P.
Tadeusza Dobrowolskiego. Tade-
usz Dobrowolski zajmował odpo-
wiedzialne stanowisko w służbie
konsularnej i, zyskując coraz
większe zaufanie władz, szybko
awansował. Wkrótce widzimy Do-
browskiego na stanowisku kie-
rownika konsulatu w Antwerpii.
Tutaj zwrócił uwagę luksusowy
trybem życia. Zajmował
wspaniałe mieszkanie i utrzymy-
wał luksusowy samochód.
Dobrowolski zanim objął sta-
nowisko w Antwerpii, był konsu-
lem wielkiego księstwa w Luxem-
burgu. Gdy następnie objął pla-
cówkę, wyszły na jaw pierwsze
ślady nadużyć. Stwierdzono, że
Dobrowolski otrzymując wpłaty

na paszporty wpisywał sumy niż-
sze, niż te, które faktycznie wply-
wały.

Przedstawiciel kontroli mini-
sterstwa Spraw Zagranicznych
stwierdził następnie nadużycia
zakrojone na wielką skalę. Po-
nadto ustalono, że Dobrowolski
wszedł w kontakt z podejrzanymi
osobnikami, prowadząc jakby
pogmatwane interesy z kupcami
brylantów i lichwiarzami. Do-
browskiego odwołano do War-
szawy i tu aresztowano go. W to-
ku śledztwa wyszła na jaw jesz-
cze jedna, sensacyjna okolicz-
ność. Okazało się bowiem, że b.
konsul wszedł w porozumienie z
bandą międzynarodowych fałsze-
rzy paszportów i ułatwiał im wy-
stępną działalność.

Paragraf aryjski w polskim prawie o przerachowaniu

Obywatelka sowiecka, Róża
Palkin, z pochodzenia warsza-
wianka, po śmierci męża powróci-
ła do Polski i wszczęła stara-
nia o uzyskanie obywatelstwa
polskiego. Jednocześnie rozpoczęła
kroki procesowe o przerachowa-
nie i odbiór należności hipo-
tecznych, do których rościła pre-
tensje z racji sukcesji. Chodzi tu
o wierzytelności w sumie około
500.000 zł., zabezpieczone na kil-
ku nieruchomościach w Warsza-
wie. Występując do sądu, Palki-
nowa powołuje się na polskie
prawo o przerachowaniu.

rodowościowe. Gdyby było ina-
czej, to każdy obywatel sowiecki,
dawny właściciel nieruchomości
na terytorium Polski, mógłby do-
chodzić swego polskiego pocho-
dzenia, bo mając w Polsce nie-
ruchomość, musiałby prawdopodobnie
kiedyś mieszkać.

Rozstrzygnięcie tego zawilego
procesu oczekiwane jest z zain-
teresowaniem.

Bilet poc. pośpiesznego w obie stro-
ny, wraz z paszportem zagr. i wizą

III klasa 220.90 — II klasa 262. —

MARIENBAD

III klasa 220.90 — II klasa 262. —

FRANZENSBAD

III klasa 225.50 — II klasa 268.70

TEPLITZ-SCHONAU

III klasa 214.80 — II klasa 254.40

3-tygodniowy pobyt obejmujący: pasz-
port, wizę, przejazd w obie strony,
pokój z pełnym utrzymaniem, 4 bada-
nia lekarskie, 13 kąpiei, ob-
ługę, takse kuracyjną od zł. 578. —

WAGON-LITS/COOK
Krak.-Przedmieście 42/44

Z kraju

PIOTRKÓW

Opiaty telefoniczne. Od dnia 1-go
sierpnia obowiązuje w Piotrkowie
nowa taryfa za korzystanie z tele-
fonów.

Opiata miesięczna wynosi 9 zł. 80
gr., jednak liczba rozmów w miesia-
cu przy tej opłacie nie może prze-
wyszczać 60-ciu. Za każdą rozmowę
ponad tę liczbę dopłaca się 8 gr.

Śmierć od uderzenia kopytem. We
wsi Jarosty gm. Bogusławice koń
kopnął swego gospodarza, K. Szat-
kowskiego, tak silnie, że ten od u-
derzenia zmarł.

Pożar. W sobotę ub. o godz. 22
wieczorem pożar strawił przy ul.
Robszyckiej Nr. 108 2 stodoły, wy-
pelnione zbożem, będące własnością
pp. Królówicza i Wojciechowskie-
go. Jest przypuszczenie, że ogień
podłożyli przez zemstę włóczęgi,
którzy niedawno pozbawieni zostali
możliwości nocowania w jednej ze sto-
dół. Dochodzenie w toku.

ŁÓDŹ

Eksmitowanie podrabia. Przy ul.
Piotrkowskiej Nr. 58 mieszkał pod-
rabia Fischel Rabinowicz z żoną i
ośmiorgiem dzieci. Ponieważ podra-
bin przez dłuższy czas zalegał z o-
płatą komornego, przeto właściciel
domu uzyskał na Rabinowicza wy-
rok eksmisyjny. Wczoraj odbyła się
eksmisja, w której wyniku Rabino-
wicz z żoną, dziećmi, meblami i księ-
gami religijnymi znalazł się na po-
dworzu i w dalszym ciągu „zamiesz-
kuje” pod gołym niebem.

Zatarg lekarzy z ubezpieczalnią
zlikwidowany. Długotrwały spór
między lekarzami a Ubezpieczalnią
łódzką został wczoraj zakończony.
Obecnie lekarze otrzymają z leczni-
stwa 13 procent, zamiast dotych-
czasowych 11 i pół procent.

Spór w przemyśle pończoszniczym.

Z racji wynikłego zatargu w prze-
myśle pończoszniczym odbyła się
wczoraj konferencja w Inspektoracie
Pracy, która, niestety, nie dała po-
zytywnego wyniku. Robotnicy nie
zgadzają się na 35-procentową ob-
niżkę płacy, wobec czego zatarg
trwa.

Zamordowanie służącej. W domu
przy ul. Piotrkowskiej Nr. 116, w
mieszkanie pp. Trawińskich, prze-
bywających obecnie nad morzem, za-
mordowano służącą, 32-letnią Anto-
ninę Kaculę. Morderstwo popełnione
zostało kilka dni temu, o czym
świadczą oględziny zwłok. Kto do-
konał morderstwa i w jakim celu —
pozostaje zagadką, której rozwiąza-
nie zajęła się policja.

„Ponowny atak lotniczy. Wczoraj
odbyła się próba ataku lotniczego
nad Łodzią, oficjalnie niezapowia-
dana. O 0-iej rano sreny fabryczne
oznamiły miastu o nalocie eskadry
wrogoj od strony Sieradza. Nastę-
pnie nad Łodzią odbył się efektow-
nie zaimprowizowany bój między a-
paratami nieprzyjacielskimi a sa-
molotami myśliwskimi, stanowiące-
mi obronę miasta. Nocą odbyła się
druga próba ataku lotniczego nad
Łodzią.

KRAKÓW

Arcyb. Sapieha na terenach powo-
dowych. Ks. metropolita Sapieha
wraz z biskupem tarnowskim, ks.
Lisowskim, wyjechał w okolice, na-
wiedzone klęską powodzi, szczególnie
na terenie powiatu tarnowskiego.
Mosty zniszczone przez powódź
między Biadolinem a Bogumiłowem
zostały tymczasowo odbudowa-
ne, jednak regularna komunikacja
między Krakowem i Lwowem zosta-
nie nawiązana dopiero dn. 7 sier-
pnia.